

Vedkommende have overordentlig ringe Betydning at faa denne Lov gennemført.

Der er jo indvendt 2 Ting imod ogsaa at optage Tiender og Arveskæftaafgifter. Den ene er den, at det kun er Virksomheden, der gennem denne Lov skal beskattes, derimod ikke blot Indtægten, eller, om man saa vil kalde det, Indtægtskilden. Jeg er paa dette Punkt ikke enig med dem, som ville hævde denne Indvendings Berettigelse. Det er ganske sikkert, at naar man taler om at beskaffe Indtægtskilden, maa man fornuftigvis mene den forestillige Virksomhed, den forestillige Næringsvirksomhed, Fabrikvirksomhed eller Landbrug, og saa kan man ved Siden deraf mene Indtægten af den opsparede Kapital; men naar man skal til at beskaffe Virksomheden, og nu altsaa her Virksomheden, hvad Landbruget angaar, kan man jo ikke — og det er heller ikke Lovens Mening — indskrænke sig til at beskaffe den enkelte Person, som driver Virksomheden. Det gør man heller ikke, saaledes som Lovforslaget er foreslaaet af Regeringen; der beskattes ikke blot Ejeren, hvis han driver Gaarden selv, eller Forpagteren eller Lejeren, hvis den drives af dem, men man søger at beskaffe saa vel den ene som den anden. Naar man vil beskaffe Virksomheden, vil det sige, at man vil beskaffe de Personer, som nyde Udbytte af Virksomheden, og de Personer, som nyde Udbytte af Virksomheden, ere dels Grundejere, dels Forpagteren, naar en saadan findes, dels Tiendejeren og Herlighedsjeren. Den Indvendning kan jeg altsaa ikke indrømme Berettigelsen af. Den anden Indvendning derimod har mere paa sig. Den gaar ud paa, at naar man vil tage Tiender og Arveskæftaafgifter med, er der ingen rationel Grund til ikke ogsaa at tage Prioritetsrenter med, og det er sandt, det er der ikke. Kunde det praktisk gennemføres at tage Prioritetsrenterne med, vilde jeg ogsaa have foreslaaet det. Det kan imidlertid ikke ske, saaledes som Forholdene have udviklet sig her til Lands. Vore Prioritetsforhold ere jo nu aldeles afhængige af Krediforeningerne, og at beskaffe Krediforeningernes Prioritetsrenter vil jo blot ad en Omvej være det samme som at beskaffe Grundejerne, og man vil derfor ikke opnaa noget som helst herigennem. Det, man skulde opnaa paa dette Punkt, var jo at kunne komme til at beskaffe de virkelige Ejere af Krediforeningsprioriteter, altsaa Krediforenings-Obligationsjere. Det kan imidlertid kun ske gennem en Kuponstat, som har sin Fare og kunde faa sine uheldige følger, især under daarlige Tidsskandaler som de nuværende. Man maa altsaa opgive

den Tanke at faa Prioritetsrenterne med; men fordi man ikke kan faa alt med, ser jeg ikke nogen Grund til ikke at tage det med, som man kan faa, og Tiende og Arveskæftaafgifter er der ikke det mindste i Vejen for at faa fat paa.

Det næste Punkt, hvor Lovforslaget søger at indføre noget nyt, er med Hensyn til Optagelsen under den kommunale Beskatning af to nye Skatteobjekter, dels Aktieselskaber og dels Statens Domæner og juridiske Personer. Hvad det sidste angaar, har jeg intet at bemærke, og der er i saa Henseende, saa vidt jeg ved, nogenlunde stor Enighed saavel i hele Udvalget som mellem Udvalget og Regeringen. Derimod er Forholdet noget anderledes, hvad Beskatningen af Aktieselskaber angaar, idet Regeringen har foreslaaet, og Udvalgets store Flertal sluttet sig til, at Aktieselskaber skulle svare 3 pCt. i Skat. Der er flere Medlemmer af Udvalget, som ikke have kunnet gaa med hertil. Det ærede Medlem fra Aalborg (Vramsen) og jeg have i Betænkningen nærmere udviklet vore Grunde, som jeg i alt væsentlig maa henvisse til. Jeg skal for mit personlige Vedkommende kun endnu gøre nogle Bemærkninger herom. Naar man vil beskaffe Aktieselskaber, skulde man dog finde en nogenledes rationel Grund dertil. Man kan jo nøjes med at sige, at man beskatter dem, fordi de findes, og fordi det er et let og bekvemt Skatteobjekt, og Kommunen trænger til Penge og derfor tager Pengene, hvor den kan finde dem. Det er en Grund som en anden, men det vilde dog være behageligere for en selv, om man kunde finde en mere rationel Begyndelse derfor. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling) har stillet et Vædringsforslag i Følge hvilket Aktieselskaber skulle betale Skat, for saa vidt deres Forretning giver mere end 4 pCt. af den i Forretningen indsatte Kapital. Dette Forslag kan jeg ikke stemme for. Jeg indser ikke, hvad det vedkommer Spørgsmaalet, hvor vidt et Aktieselskab giver 1, 2, 3, 4 eller 8 pCt. Det som, efter min Mening skal begrunde, at man beskatter Aktieselskaber, er den Ting, at det lykkes gennem Sammenlutning af Kapital at frembringe meget store Indtægter, i Forbindelse dermed Erkendelsen af, at de meget store Indtægter ogsaa, naar de tilfalde den enkelte Person, bør og skal beskattes betydelig højere end de mindre og de smaa Indtægter. Deri finder jeg min Berettigelse til at være med til at beskaffe Aktieselskaber. Men man vil lettelig se, at man nødvendigvis da maa komme til ved Bestemmelserne angaaende Beskatningen af Aktieselskaber for at undgaa at forurette